

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 461/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. júla 2013 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., vedené pod sp. zn. Rvp 2334/2013, sp. zn. Rvp 2336/2013 – sp. zn. Rvp 2338/2013, sp. zn. Rvp 2343/2013 – sp. zn. Rvp 2347/2013, sp. zn. Rvp 2416/2013, sp. zn. Rvp 2529/2013 – sp. zn. Rvp 2535/2013, sp. zn. Rvp 2576/2013, sp. zn. Rvp 2657/2013, sp. zn. Rvp 2693/2013, sp. zn. Rvp 2701/2013 – sp. zn. Rvp 2707/2013 a sp. zn. Rvp 2762/2013 – sp. zn. Rvp 2765/2013, zastúpenej advokátom JUDr. B. F., B., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 NcC 259/2012 z 10. októbra 2012, sp. zn. 17 NcC 450/2012 z 18. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 500/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 15 NcC 460/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 43 NcC 282/2012 z 10. októbra 2012, sp. zn. 16 NcC 513/2012 zo 16. októbra 2012 a sp. zn. 16 NcC 450/2012 zo 16. októbra 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 2334/2013, sp. zn. Rvp 2336/2013 – sp. zn. Rvp 2338/2013, sp. zn. Rvp 2343/2013 – sp. zn. Rvp

2347/2013, sp. zn. Rvp 2416/2013, sp. zn. Rvp 2529/2013 – sp. zn. Rvp 2535/2013, sp. zn. Rvp 2576/2013, sp. zn. Rvp 2657/2013, sp. zn. Rvp 2693/2013, sp. zn. Rvp 2701/2013 – sp. zn. Rvp 2707/2013 a sp. zn. Rvp 2762/2013 – sp. zn. Rvp 2765/2013 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2334/2013.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 4. januára 2013 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 41 NcC 259/2012 z 10. októbra 2012, sp. zn. 17 NcC 450/2012 z 18. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 500/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 15 NcC 460/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 43 NcC 282/2012 z 10. októbra 2012, sp. zn. 16 NcC 513/2012 zo 16. októbra 2012 a sp. zn. 16 NcC 450/2012 zo 16. októbra 2012 a im predchádzajúcim postupom, ktoré v ďalšom doplnila podaniami doručenými ústavnému súdu z 26. februára 2013.

II.A

2. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

3. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.B

K spoločnému prerokovaniu vecí

4. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

5. S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť týchto sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

II.C

6. Podľa § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

7. Prekážka prv začatého konania (litispendencia) bráni tomu, aby na ústavnom súde prebiehali dve konania, prípadne viac konaní v tej istej veci. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identitou účastníkov konania. O prekážku litispencie nejde, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti veci.

8. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2339/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 41 NcC 259/2012 z 10. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 41 NcC 259/2012 (Rvp 2339/2012) a aj pod sp. zn. 41 NcC 356/2012 (Rvp 2334/2013), sp. zn. 41 NcC 352/2012 (Rvp 2336/2013), sp. zn. 41 NcC 349/2012 (Rvp 2337/2013), sp. zn. 41 NcC 346/2012 (Rvp 2338/2013), sp. zn. 41 NcC 364/2012 (Rvp 2343/2013), sp. zn. 41 NcC 368/2012 (Rvp 2344/2013), sp. zn. 41 NcC 419/2012 (Rvp 2345/2013), sp. zn. 41 NcC 420/2012 (Rvp 2346/2013) a sp. zn. 41 NcC 421/2012 (Rvp 2347/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 41 NcC 259/2012 z 10. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2339/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2334/2013, sp. zn. Rvp 2336/2013 – sp. zn. Rvp 2338/2013 a sp. zn. Rvp 2343/2013 – sp. zn. Rvp 2347/2013, a preto tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2417/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 17 NcC 450/2012 z 18. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 17 NcC 450/2012 (Rvp 2417/2012) a aj pod sp. zn. 17 NcC 452/2012 (Rvp 2416/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 17 NcC 450/2012 z 18. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2417/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehalo súbežne konanie vedené pod sp. zn. Rvp 2416/2013, a preto túto sťažnosť odmietol z dôvodu jej neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2772/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 14 NcC 500/2012 zo 16. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 14 NcC 500/2012 (Rvp 2772/2012) a aj pod sp. zn. 14 NcC 537/2012 (Rvp 2576/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 14 NcC 500/2012 zo 16. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2772/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehalo súbežne konanie vedené pod sp. zn. Rvp 2576/2013, a preto túto sťažnosť odmietol z dôvodu jej neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2629/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1

dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 15 NcC 460/2012 zo 16. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 15 NcC 460/2012 (Rvp 2629/2012) a aj pod sp. zn. 15 NcC 478/2012 (Rvp 2657/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 15 NcC 460/2012 zo 16. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2629/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehalo súbežne konanie vedené pod sp. zn. Rvp 2657/2013, a preto túto sťažnosť odmietol z dôvodu jej neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2740/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 43 NcC 282/2012 z 10. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 43 NcC 282/2012 (Rvp 2740/2012) a aj pod sp. zn. 43 NcC 405/2012 (Rvp 2693/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 43 NcC 282/2012 z 10. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2740/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehalo súbežne konanie vedené pod sp. zn. Rvp 2693/2013, a preto túto sťažnosť odmietol z dôvodu jej neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

13. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2672/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 16 NcC 513/2012 zo 16. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 16 NcC 513/2012 (Rvp 2672/2012) a aj

pod sp. zn. 16 NcC 543/2012 (Rvp 2762/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 16 NcC 513/2012 zo 16. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2672/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehalo súbežne konanie vedené pod sp. zn. Rvp 2762/2013, a preto tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

14. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2528/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 16 NcC 450/2012 zo 16. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 16 NcC 450/2012 (Rvp 2528/2012) a aj pod sp. zn. 16 NcC 451/2012 (Rvp 2529/2013), sp. zn. 16 NcC 452/2012 (Rvp 2530/2013), sp. zn. 16 NcC 453/2012 (Rvp 2531/2013), sp. zn. 16 NcC 454/2012 (Rvp 2532/2013), sp. zn. 16 NcC 455/2012 (Rvp 2533/2013), sp. zn. 16 NcC 456/2012 (Rvp 2534/2013), sp. zn. 16 NcC 457/2012 (Rvp 2535/2013), sp. zn. 16 NcC 458/2012 (Rvp 2701/2013), sp. zn. 16 NcC 459/2012 (Rvp 2702/2013), sp. zn. 16 NcC 460/2012 (Rvp 2703/2013), sp. zn. 16 NcC 461/2012 (Rvp 2704/2013), sp. zn. 16 NcC 462/2012 (Rvp 2705/2013), sp. zn. 16 NcC 463/2012 (Rvp 2706/2013), sp. zn. 16 NcC 464/2012 (Rvp 2707/2013), sp. zn. 16 NcC 465/2012 (Rvp 2763/2013), sp. zn. 16 NcC 467/2012 (Rvp 2764/2013) a sp. zn. 16 NcC 469/2012 (Rvp 2765/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 16 NcC 450/2012 zo 16. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2528/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2529/2013 – sp. zn. Rvp 2535/2013, sp. zn. Rvp 2701/2013 – sp. zn. Rvp 2707/2013 a sp. zn. Rvp 2763/2013 – sp. zn. Rvp 2765/2013, a preto tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

15. Podľa § 20 ods. 1, 2 a 3 zákona o ústavnom súde návrh... musí obsahovať, akej veci sa týka..., proti komu smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy (odsek 1). K návrhu... sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom... (odsek 2). Ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania... (odsek 3), čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom. Citované ustanovenie § 20 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahuje na sťažnosť podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde).

16. V závere svojej argumentácie ústavný súd konštatuje, že splnomocnenia, ktoré sťažovateľka priložila k ústavným sťažnostiam podaným prostredníctvom kvalifikovaného právneho zástupcu, ktorý koncipoval aj samotné sťažnosti, sú udelené obchodnej spoločnosti F., s. r. o., B., a absentuje pri nich podpis splnomocnenca, ktorý splnomocnenie prijíma na znak svojho súhlasu. V dôsledku tejto skutočnosti k sťažnostiam doložené splnomocnenia nezodpovedajú dikcii § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Táto samotná skutočnosť by mohla byť dôvodom na odmietnutie sťažovateľkou podaných sťažností podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonných náležitostí.

17. V súvislosti s týmto nedostatkom ústavný súd pripomína, že nie je povinný ho odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). Povinnosti advokáta definované zákonom č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov

vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.

18. Ústavný súd zároveň zvyrazňuje, že nemohol prehliadnuť predovšetkým „hmotnoprávne“ aspekty tvoriace nosné dôvody podaných súdnych žalôb v konaní pred všeobecnými (exekučnými) súdmi v kontexte s už právoplatnými rozhodnutiami súdov (všeobecných i ústavného), ktoré sa týkali množstva podobných prípadov súvisiacich s tým istým účastníkom, a to spoločnosťou P., s. r. o. Tieto sú pre všetkých zainteresovaných už notoriou, preto nie je potrebná ich konkretizácia. Vzhľadom na tieto skutočnosti vyvstáva aj otázka, aký význam a efektivitu má pre sťažovateľku tento postup, keďže aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nie je nevyhnutné ako predpoklad možnosti obrátiť sa na tento medzinárodný súdny orgán vyčerpať právny prostriedok nápravy na národnej úrovni, pokiaľ sa javí z materiálneho hľadiska v obdobných prípadoch ako neefektívny.

19. V závere ústavný súd poznamenáva, že právny zástupca sťažovateľky aj takýmto spôsobom zahľucuje ústavný súd podaniami, o ktorých je/musí si byť už dopredu vedomý, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období úspešné, a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, a je to porušením buď zákonných, alebo etických povinností advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júla 2013

